

Sygnatura akt II C 128/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Łódź, dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: p.o. S.S.O. Paweł Filipiak

Protokolant: Sylwia Lewy

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 r. w Łodzi

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W.

o zapłatę 76.000 złotych

1. oddala powództwo;
2. nie obciąża R. W. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu;
3. przyznaje i nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adw. P. M. kwotę 4.428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych brutto tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sygn. akt II C 128/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 lipca 2013 roku R. W. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej Oddział w Ł. zadośćuczynienia w wysokości 40.000 zł i odszkodowania w wysokości 36.000 zł z tytułu uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia, będących następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 28 maja 2005 roku.

(pozew k. 2)

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 czerwca 2013 roku (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. wniosło oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana podniosła, że z uwagi na wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 12 kwietnia 2006 roku, na podstawie którego zasądzone na rzecz powoda kwotę 394,48 zł, oddalając powództwa w pozostałym zakresie, powództwo w przedmiotowej sprawie powinno zostać oddalone ze względu na całościowy i jednorazowy charakter świadczenia, jakim jest zadośćuczynienia oraz brak zgłoszenia przez powoda nowej szkody na osobie, która miałaby się ujawnić po dniu 12 kwietnia 2006 roku.

(odpowiedź na pozew k. 75-76)

Na rozprawie w dniu 18 lutego 2014 roku, poprzedzającej bezpośrednio wydanie wyroku w sprawie, pełnomocnik powoda popierał powództwo i wnosił o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, oświadczając, że nie zostały one uiszczone w całości.

Pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(protokół rozprawy 18.02.2014r. – 00:01:13, 00:01:24)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 maja 2005 roku R. W. doznał uszkodzenia ciała w wyniku kolizji drogowej spowodowanej przez kierującego marki P. o nr rejestracyjnym (...) L ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

(załączone akta szkody 22005/2478080/03)

W związku z wypadkiem komunikacyjnym powód w dniu 17 października 2005 roku wystąpił z pozwem przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 18.053,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 sierpnia 2005 roku do dnia zapłaty, na którą to kwotę składało się zadośćuczynienie w wysokości 18.000 zł oraz zwrot kosztów leczenia w wysokości 53,15 zł.

(pozew k. 4 załączonych akt o sygn. III C 1188/05)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2006 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi zasądził od (...) S.A. w W. kwotę 394,48 zł tytułem żądania odsetkowego, oddalił powództwo z pozostałym zakresie, nie obciążając powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu oraz uiszczenia kosztów sądowych.

(wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi z 12.04.2006r. wraz z uzasadnieniem k. 56-58 załączonych akt o sygn. III C 1188/05)

Od 20 czerwca 2011 roku do 3 lipca 2013 roku powód przebywał w Zakładzie Karnym w Ł..

/okoliczność bezoporna/

W trakcie osadzenia R. W. leczył się w Zakładzie Opieki Zdrowotnej Aresztu Śledczego w Ł..

(książeczka zdrowia osadzonego k. 44-49, 59-67)

Od 28 grudnia 2011 roku do 22 lutego 2012 roku powód przebywał na Oddziale (...)Szpitala Zakładu Opieki Zdrowotnej Zakładu Karnego nr (...) w Ł.z rozpoznaniem zaburzenia rytmu serca pod postacią przedwczesnych pobudzeń komorowych i stanie po urazie klatki piersiowej oraz serca w wypadku komunikacyjnym.

(dokumentacja medyczna k. 37-41, zeznania powoda protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:32:18)

W dniu 26 lipca 2012 roku wobec powoda wydano orzeczenie o uznaniu go za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym od 11 kwietnia 2012 roku.

(orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 42)

Od 29 lipca 2009 roku R. W.leczy się kardiologicznie w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Centrum Medycznym Szpitala (...)w Ł..

(dokumentacja medyczna k. 107-109, zeznania świadka G. M. protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:26:33, zeznania powoda protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:32:18)

Powód ma czasami kłopoty ze wstawaniem, przygotowaniem sobie posiłku. Mama pomaga mu w tych czynnościach, robi mu herbatę, podaje leki. Czasami przyjmuje tabletki 2-3 razy dziennie. Odczuwa bóle w klatce piersiowej. Nie zażywa leków przeciwbólowych regularnie. Powód pali czasami papierosy.

Przed wypadkiem R. W. nie leczył się kardiologicznie, nie miał problemów z sercem. Wypalał paczkę papierosów dziennie.

(zeznania powoda protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:36:32, 00:38:02, zeznania świadka G. M. protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:25:46, 00:26:33, 00:28:15)

R. W. nie pracuje, utrzymuje się z zasiłku socjalnego w wysokości 520 zł. Nie posiada zawodu. Po wypadku pracował jako pomocnik mechanika, wulkanizator.

(zeznania powoda protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:36:32, 00:38:02, zeznania świadka G. M. protokół rozprawy z 18.02.2014r. – 00:26:33, 00:28:15)

Powód przebył w 2005 roku tępy uraz klatki piersiowej prawdopodobnie głównie po stronie lewej. Ani w trakcie hospitalizacji, ani w ciągu dalszego leczenia ambulatoryjnego, nie stwierdzono u niego żadnych odchyłeń dotyczących układu krążenia. Tępy uraz klatki piersiowej może być przyczyną stłuczenia serca, dającego potencjalnie dwa główne objawy:

- zaburzenia rytmu serca,
- uszkodzenie struktur mięśnia sercowego.

Zaburzenia rytmu serca w przypadku jego stłuczenia pojawiają się szybko, w ciągu pierwszych 24 godzin po urazie, w 91% arytmie występują w pierwszych 48 godzinach. Tępy uraz klatki piersiowej może spowodować nawet nagły zgon mimo braku uszkodzeń strukturalnych serca. Wszystkie te powikłania występują jednak w ścisłym związku czasowym z urazem, tzn. bezpośrednio po nim lub w ciągu najbliższych kilku-kilkunastu godzin. W większości wypadków arytmie cofają się szybko, najczęściej samoistnie, szczególnie po wyrównaniu zaburzeń elektrolitowych, hipowolemii i/lub hipoksji. Uważa się, że arytmie pourazowe nie występują po wypisaniu pacjenta ze szpitala.

Można założyć hipotetycznie, że w przypadku mechanicznego uszkodzenia serca, mogłoby dojść do wytworzenia blizny lub tętniaka serca, co mogłoby służyć w obserwacji odległej jako substrat do arytmii komorowej, jednak w tym przypadku brak jest podstaw do wysnuć takiej hipotezy. Powód miał dwukrotnie wykonane echo serca w 2011 roku i 2012 roku z wynikiem bardzo dobrym. Echo serca jest ważnym badaniem, bowiem wskazuje na podstawę nieprawidłowości strukturalnych, wad zastawkowych itp. Nieobecność zmiany w tym badaniu jest ważnym czynnikiem prognostycznym. Prawdopodobieństwo zgonu z przyczyn kardiogennych jest znikome. Pomimo tej arytmii, która była u powoda, wynik echa serca był bardzo dobry. Jeżeli rozpoznaje się arytmie to należy stwierdzić, jaki jest wynik echa. Jeśli po stwierdzonej arytmii wynik echa byłby nieprawidłowy, to powód należałby do grupy „strukturalnej”, a jeżeli wynik echa byłby dobry, to jest to zupełnie inna grupa. Łagodna arytmia oznacza to, że nie ma bazy strukturalnej. Rozróżnienie stopnia arytmii opiera się na badaniu echa serca.

W przypadku R. W. brak jest podstaw do stwierdzenia, że przebyty uraz klatki piersiowej był przyczyną stłuczenia serca (niewystępowanie arytmii, ani innych cech uszkodzeń serca we wczesnym okresie pourazowym). Brak jest podstaw do uznania związku między urazem a arytmie komorową występującą 6 lat później. Aby miał miejsce taki związek przyczynowy, musiałoby dojść do stłuczenia serca, a objawy musiałyby wystąpić bezpośrednio po wypadku, w pierwszej dobie lub tygodniu, a nie po 6 latach.

Odma śródpiersiowa, która powoduje zaburzenia ciśnieniowe, hemodynamiczne, może łączyć się z arytmie, tylko wówczas gdy ona istnieje, a nie kilka lat później.

Komorowe zaburzenia rytmu serca są zjawiskiem dość powszechnym. Obecnie uważa się, że mogą występować również i osób zdrowych, tzn. mogą nie mieć wpływu na długość życia. Jednym z podstawowych kryteriów jest stabilność hemodynamiczna. Arytmie bezobjawowe lub skąpoobjawowe z reguły są mniej groźne. Zasadniczym problemem w przypadku arytmii jest rodzaj choroby podstawowej serca, np. choroba niedokrwienna serca, stan po zwale serca, wady serca.

W przypadku powoda zaburzenia rytmu serca są skąpoobjawowe/bezobjawowe, nie stwierdzono również określonej strukturalnej choroby serca. U powoda nie stwierdza się bowiem stanów omdleniowych lub cech niewydolności serca związanych z arytmia. Biorąc jednak pod uwagę różne przyczyny arytmii komorowej, należy zwrócić uwagę na możliwą przyczynę stomatologiczną – odogniskowego wyzwalania arytmii komorowej u powoda. Choroby przyzębia wiążą się z rozwojem chorób sercowo – naczyniowych. U powoda w okresie bezpośrednio poprzedzającym wykrycie arytmii, tj. od września do listopada 2011 roku, przeprowadzono sanację jamy ustnej, wykonując kilka ekstrakcji zębów. Sanacja jamy ustnej u powoda nie jest zakończona do chwili obecnej. Powyższe rozważania dotyczą jednej z możliwych hipotez, trudnej do udowodnienia. W związku z tym najbardziej właściwe byłoby traktowanie stwierdzonej arytmii komorowej u powoda jako idiomatyczne (samoistne) zaburzenia rytmu serca.

Powód ma obecnie problemy z sercem, nie powinien być zatrudniony przy ciężkich pracach fizycznych. Przyjmował on leki antyarytmiczne. Początkowy efekt ich stosowania był dobry, ale z czasem okazało się, że nie do końca skuteczny. Czasami korzystniejsze dla zdrowia pacjent jest brak leczenia, niż podawanie leków, które nie są skuteczne.

Łączenie urazu klatki piersiowej i arytmii u powoda jest niewłaściwe. Szukając przyczyny arytmii komorowej, należy zdiagnozować choroby serca, tj. chorobę niedokrwienną, zawał, wady serca, kardiopatię, zatorowość płucną, wszelkie odchylenia strukturalne, najczęściej dotyczące mięśnia i zastawek, nadciśnienie tętnicze i grupa arytmii diopatycznej.

(pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu kardiologii E. P. k. 121-127 wraz z ustną opinią uzupełniającą protokół rozprawy 18.02.2014r. – 00:02:03, 00:06:39, 00:12:15, 00:13:19, 00:17:33, 00:19:55)

Sąd dokonując ustaleń faktycznych, oparł się na powołanych wyżej dowodach.

Celem postępowania dowodowego było przede wszystkim ustalenie, czy schorzenia kardiologiczne powoda pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem drogowym z dnia 28 maja 2005 roku.

Ustalając stan faktyczny w tym zakresie, Sąd oparł się na opinii biegłej sądowej z zakresu kardiologii E. P.. Wydaną przez nią opinię Sąd uznał za rzetelną i wyjaśniającą wszystkie konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Została ona wykonana zgodnie z tezami dowodowymi w oparciu o analizę akt sprawy, zaś wszelkie zgłaszane przez powoda wątpliwości zostały wyjaśnione w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie.

W związku z tym postanowieniem z dnia 18 lutego 2014 roku Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu kardiologii, uznając, że przeprowadzenie powyższego dowodu jest bezcelowe i zmierzające jedynie do zbędnego przedłużania procesu oraz zwiększania jego kosztów. Biegała E. P. wyraźnie wskazała, że obecne schorzenia kardiologiczne powoda nie pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem drogowym z dnia 28 maja 2005 roku. Samo niezadowolenie strony z opinii, która nie odpowiada jej oczekiwaniom, nie stanowi wystarczającej podstawy do przeprowadzenia dowodu z opinii kolejnego biegłego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt I ACa 941/12).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c., obowiązującym w chwili zdarzenia, z którego powód wywodzi powstanie szkody, przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność pozwanego wynika z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392).

Zgodnie z art. 34 ust. 1 wskazanej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Stosownie do art. 35 ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Sprawca wypadku ponosi odpowiedzialność za skutki tego wypadku na podstawie art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c.

W granicach odpowiedzialności sprawcy szkody za szkodę odpowiada pozwane Towarzystwo (...).

Dla powstania odpowiedzialności z 436 k.c. w związku z art. 435 k.c. wystarczy wystąpienie związku przyczynowego pomiędzy ruchem przedsiębiorstwa a szkodą o charakterze *conditio sine qua non* (por. wyr. SN 5.9.2012 r., IV CSK 25/12, Legalis). Istnienie związku przyczynowego wymaga udowodnienia zgodnie z ogólnymi regułami dowodowymi z art. 6, a więc okoliczność tę musi wykazać poszkodowany.

W rozpoznawanej sprawie nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności, tj. związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zdarzeniem wyrządzającym szkodę.

Na skutek wypadku komunikacyjnego, który miał miejsce 28 maja 2005 roku, powód doznał tępego urazu klatki piersiowej.

R. W. domaga się w niniejszym postępowaniu zadośćuczynienia i odszkodowania za pogorszenie się jego stanu zdrowia pod względem kardiologicznym po 12 kwietnia 2006 roku, tj. po wydaniu wyroku Sądy Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi w sprawie o sygn. akt III C 1188/05.

W ślad za opinią biegłego z zakresu kardiologii Sąd przyjął, iż brak jest podstaw do stwierdzenia, że przebyty przez powoda uraz klatki piersiowej podczas wypadku w dniu 28 maja 2005 roku był przyczyną stłuczenia serca. Brak jest także podstaw do uznania związku przyczynowego między urazem a arytmia komorową występującą 6 lat później, czyli po 12 kwietnia 2006 roku. Aby miał miejsce związek przyczynowy, musiałoby dojść do stłuczenia serca, a objawy musiałyby wystąpić bezpośrednio po wypadku, w pierwszej dobie lub tygodniu, a nie po 6 latach od wypadku. Najbardziej właściwe byłoby traktowanie stwierdzonej arytmii komorowej u powoda jako idiopatyczne (samoistne) zaburzenia rytmu serca. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż wobec nie spełnienia przesłanek odpowiedzialności z art. art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c., powództwo o zadośćuczynienie i odszkodowanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z tym powództwo podlegało oddaleniu.

Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu, uznając, że sprzeciwia się temu jego trudna sytuacja materialna, w jakiej się znalazł się w związku z problemami zdrowotnymi.

Zgodnie z przepisem § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461) Sąd przyznał i polecił wypłacić na rzecz adwokata P. M. ze Skarbu

Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 4.428 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.